Sönderjylland

Die Dänen in Schleswig.*)

Nach welcher deutschen Grenzmark mögen auch die Blicke richten möge, es bietet sich einem überall dasselbe Bild. Sowie die in Elsass-Lothringen seit mehr als vierzig Jahren befolgte Politik nicht imstande ist, die Bewohner der Reichslande in Gesinnung und Stimmung dem Preußentum näher zu bringen, so wenig ist es gelungen, die Dänen in Schleswig und die Polen in den östlichen Provinzen mit ihrem Schicksal auszusöhnen. An allen drei Punkten des Reiches herrscht: heute eine gereiztere Stimmung als je. Und soweit Dänen und Polen in Betracht kommen, muß gesagt werden, daß sie in Schleswig resp. in den früheren polnischen Gebietsteilen nicht an Anzahl und Einfluß zurückgehen, sondern immer weiter vordringen.

Man könnte daher wohl die Frage aufwerfen, ob die bisher betreffs dieser Fremdvölker im deutschen Reiche befolgte Politik die rechte gewesen ist. Aber die preußischen Machthaber geraten schon aus dem Häuschen, wenn man auch nur die Frage aufwirft. Sie verlangen, daß noch schärfere Saiten aufgezogen werden.

In Schleswig hat es in den letzten Jahren fortwährend „Zwischenfälle" gegeben, von denen allerdings keiner die Bedeutung des Zabernfalls erlangt hat. Am meisten Aufsehen erregte es wohl, als die preußische Regierung dem gefeierten Südpolentdecker Amundsen verbot, in Flensburg einen wissenschaftlichen Vortrag in norwegischer Sprache zu halten. Man wußte wohl in Berlin begreifen, daß man sich mit diesem Verbot eine Blamage geholt hatte, denn es wurde schnell aufgehoben.

Neulich sind zwei Kopenhagener Damen, die über die Grenze nach Schleswig gekommen waren und bei einem befreundeten Gutsbesitzer einige dänische Lieder sangen, wie Verbrecher über die Grenze nach Dänemark auf den Schub gebracht worden. Man gab ihnen nicht einmal Gelegenheit, die Gesellschaftskleider mit Reisekleidern zu vertauschen.

Daß solche Vorkommnisse unnötiger Härte nicht geeignet sind, die 150,000 Dänen in Schleswig gegenüber Preußen versöhnlicher zu stimmen, liegt auf der Hand. Einem Dänen wurde untersagt, in Schleswig über die Fliegen- und Mückenplage zu sprechen, vielen dänische Ausflüglern wurde in Schleswig das Landen verboten. Als dänische Lustreisende, die in Sonderburg am Landen verhindert wurden, sich beim Landrat beschweren wollten, versteckte sich dieser „höfliche" Beamte hinter einem Bretterstall und freute sich wie ein kleiner Junge. Die preußischen Beamten haben in der Tat häufig Allüren, die es verständlich machen, weshalb andere Nationen nicht gut auf die preußische Schneidigkeit zu sprechen sind.

Daß die Dänen in Schleswig ihre Sprache aufrecht erhalten wollen, kann man ihnen nicht verdenken Predigen wir Deutsche hier in Amerika nicht täglich dasselbe mit bezug auf unsere deutsche Sprache? Was würden wir sagen, wenn die Regierung in Washington gegen die deutsche Sprache in der Weise eifern wollte, wie die preußische Regierung gegen die dänische? „Was du nicht willst, das man dir tu, das füg' auch keinem andern zu."

Brydningen indenfor Indre Mission. Indre Missions Adskillelse gøres til Genstand for en Redegørelse i det af Pastor Le Seur udgivne Maanedsskrift „Der Hochweg" (Nr. 6 for 1914) af Pastor Georg Christiansen i Oksenvad.

Forfatteren søger at skildre Udviklingen fra et uhildet Stade med Kærlighed til Nordslesvig og dets stærke kirkelige Liv. Han dvæler ved Indre Missions Fremgang i de første 25 Aar og dens Væsen, der ifølge Pastor Tonnesen er en lykkelig Forbindelse af Søren Kierkegaard og Grundtvig i Velhelm Beck. For Kierkegaard var den enkelte, for Grundtvig Folket alt. Nu er Bruddet kommet. Man kan maaske udtrykke det saadan: Kierkegaard og Grundtvig rejste sig mod hinanden. Der fandtes blandt de levende Kristne nogle med overvejende pietistisk og nogle med overvejende lutherskLivsopfattelse. Den ene vilde blive i Stilheden, opbygge hverandre, trække sig tilbage fra Verden. De andre opdagede, at der var arbejdet for meget med religiøse Slagord, og at Følgen blev Stilstand. Man maatte ikke stænge sig ude fra Røret i Landet, ikke overse det nationale. Dette krævede, at der skulde tages Stilling til det. Nogle vendte sig bort. Andre sagde: Med Gud vil vi tage Stilling.

Efter at have nævnt Spørgsmaalet om de unge Præster, der er blevne mistænkeliggjorte for Vantro, slutter Pastor Christiansen: „Vi staar endnu under Indtrykket af Adskillelsen. Nøden er stor i mange Sogne. Her staar to Lejre over for hinanden eller dog med Mistillid ved Siden af hinanden. Der staar Præsten næsten alene, fulgt med Mistillid af dem, med hvem han dog føler sig et i Troen og helst vil arbejde sammen. Her igen Samfund, der har mistet Tilliden til deres Præst, fordi han ikke forstaar dem, naar de vil hævde den personlige Frihed i deres Stilling til denne Verdens Spørgsmaal. Der findes Venner, som er af een Tro og eet Haab og i Grunden ogsaa ved det om hinanden, men alligevel ikke mere „kan med hinanden". Sandelig, Nøden er stor. Men de Ligegyldige og Lunkne og aandeligt Døde har en god Samvittighed, thi „de Hellige ved jo ikke selv, hvad de skal tro". Og Jesu Kristi Kirkes Fjender triumferer og spotter. Men Kirken Herre kan ogsaa vende dette, som Mennesker gør urigtigt og hvori de fejler, til det gode". „Mm."

Kristiansfelt. Konfirmandfalen Torsdag Aften den 16. April i „Frej" havde omtrent fyldt Salen med næsten lutter unge

Sekretær Børsen Hansen talte meget indtrængende til Konfirmanterne ud fra Historien om David og Goliat, samtidig formanede han Medlemmerne af K. F. U. M. og K. til at tage sig kærlig af de helt unge Sangforeningen sang nogle Sange, og en Ven af de unge sang nogle Solosange.

Festen var i sin Helhed meget vellykket. Det er et stort Arbejde, som K. F. U. M. og K. gennem Fællesforeningen her i Nordslesvig udretter, og det vilde være ønskeligt, om dette Arbejde vilde blive støttet noget mere, bl. a. ved at Befolkningen tog større Del deri, og ved at de sender deres unge Folk til Møderne, men ogsaa økonomisk, da der intet Arbejde kan gøres uden Penge.

s. k. i „Mm."

Preussertet i Nordslesvig. En „frisindet" Resolution. RB. Kiel, 26. April. Det frisindede Parti i Hertugdømmerne holdt i Dag Partidag i Kiel. Efter at Rigsdagsmand Naumann, Landdagsmændene Waldstein og Hoff i længere Foredrag havde behandlet forskellige indenrigspolitiske Emner uden at komme til en egentlig Drøftelse, indledede Landdagsmand Wittrock fra Flensborg som et særligt Punkt paa Dagsordenen en Drøftelse af det nordslesvigske Spørgsmaal.

Taleren kritiserede skarpt de sidste 20 Aars Regimente i Nordslesvig som baade uretfærdigt, smaaligt og kortsynet og det tyske Folk uværdigt og sluttede med at anbefale følgende Resolution, som efter en livligt Diskussion vedtoges enstemmigt:

„Partidagen erklærer, at Nordslesvigs Forbindelse med Preussen og Tyskland er en uforanderlig Kendsgerning, og at alle Forsøg paa at skille Nordslesvig fra den preussiske Stat maa fordømmes paa det skrappeste. Den dansktalende Befolknings Ønske om og Bestræbelse for at bevare Modersmaal og Sæder er berettiget og kan ikke betegnes som statsfarlig. Partidagen beklager levende de politiske Modsætningers Skærpelse; den fordømmer paa det bestemteste alle Forholdsregler, som er egnede til at overføre de politiske Modsætninger paa det økonomiske Omraade og erklærer Boykottinger af politiske Modstandere for et uværdigt Kampmiddel. Partedagen er af den Mening, at kun en rolig, retfærdig og stadig Politik er i Stand til at hidføre fredelige Tilstande. Lovstridige Udskejelser fra dansk Side bør imødegaaes med Fasthed. En smaalig Naalestikpolitik er uværdig for et Kulturfolk og politisk resultatløs Der maa ydes Tyskerne i Nordslesvig enhver aandelig og økonomisk Støtte."

Holbøl-Sagen. De danske Blade i Sønderjylland meddeler nu, at Beskyldningerne mod Pastor Andersen i Holbøl ikke blot gælder hans offentlige Færd, men ogsaa drejer sig om moralske Forhold.

Det hedder saaledes i den til Konsistorium indsendte Klage:

„Tillige vilde vi gerne bede om at afhøre Præsten med Hensyn til, hvorledes det forholder sig med det Barn, som er i Pleje hos ham, og som han har medbragt fra Kiel, i Særdeleshed i hvad Forhold han staar til det."

Ved Forhør, der er afholdt i Kiel, er det imidlertid godtgjort, at Barnet er født af et Par fattige Forældre, som begge har vedkendt sig Barnet, og der er intet som helst oplyst, som kunde støtte den i Klaggen liggende Antydning af, at Barnet skulde være en uden for Ægteskab avlet Søn af Præsten.

„Heimdal" opfordrer paa Grundlag af det saaledes fremkomne Pastor Andersen til at tage sin Embedsnedlæggelse tilbage og underkaste sig Disciplinærunderspgelsen, for at den fulde Sandhed kan blive konstateret overfor Offentligheden.

En Udvisning er snart en dagligdags Begivenhed. Denne Gang gælder det en ung Pige fra Danmark, hvis eneste „Forbrydelse" er at hun har overværet en Gymnastikopvisning i et Forsamlingshus. Hendes Navn er Sofie Ehmsen og hun tjente paa en Gaard ved Øster Lindet. Hun er forlovet med en ung Mand, der indkaldtes til tysk Militærtjeneste for ½ Aar siden. Nu maa de vente 2½ Aar, inden de kan ses, thi han kan ikke forlade tysk Statsomraade, og hun maa ikke betræde det.

Tysk Historieskrivning. Skolebørn i Nordslesvig har den 18. April modtaget et lille Hæfte om Dybbøldagen, hvori der findes adskillige Vendinger, som viser Skriftets Art. Der tales saaledes i Indledningen om „at befri tysk Jord for Danskeraaget," om Peter Hjort Lorenzen og Lavrids Skav, „som forraadte (!) det tyske Sprog." En dansk Bonde fra Sommersted og en dansk Købmand fra Haderslev har altsaa „forraadt" det tyske Sprog!

Flere Steder træffes Ytringer om „dansk Lumskhed" o. s. v.

„Flensborg Avis" bemærker bittert: „Man savner under Fremmedstyret Ord for at kendetegne sligt."

Sundved. Hesten tog Fingeren. (Fl. Av.) Da Kreaturhandler Peter Brodersens Hustru forleden stod med et 1½ Aars Barn paa Armen og klappede en af Hestene paa Halsen, snappede Hesten efter Barnet og bed derved Tommelfingeren paa venstre Haand glat af.

— **De gamle Soldater** er hjemkomne fra København, overmaade begejstrede for al den storartede Hyldest og Venlighed, som overalt er bleven dem til Del. Særlig har det store Optog gennem Byen med Regimenterne fra Dybbøls Forsvar i Spidsen til Tonerne af de gamle Krigssange gjort et overvældende Indtryk paa dem. En Taare stjæler sig undertiden frem i Øjet, naar de fortæller derom. (Fl. Av.)

Flensborg. Han døde paa Dybbølsdagen. (Fl. Av.) Mangeaarigt Bud ved Flensborg Kreditbank Henrik Thomsen døde Lørdag den 18. April efter længere Tids Sygdom, 74 Aar gammel. Den gamle, der var Veteran fra 1864 og havde været med til at forsvare Dybbøl, døde altsaa netop paa 50-Aarsdagen for Dybbøls Fald.

Hellevad. Pludselig død. (Fl Av.) En gammel Kone Marie Degn, som Søndag den 19. April var hos Benbrudslæge Povlsen i Rødekro, faldt efter endt Lægebehandling død om, ramt af et Hjerteslag. Den gamle havde faaet Hosten forstuvet men befandt sig vel efter at være bleven behandlet af Lægen.

*) Følgende er en redaktionel Udtalelse af „Brooklyner Freie Presse", som vi meddeler i det Haab, at de fleste, som det særlig interesserer og enkelte andre, vil kunne forstaa det i det Sprog, det er skrevet i. Red.

En mærkelig Hændelse.

(Efter „Sorø Amtstidende".)

Den 29. Marts 1864 skrev en sjællandsk Soldat, der var med at forsvare Dybbøl, følgende Brev til sin Hustru i Sorø Amt:

Ulkebøl paa Als, d. 29. Marts 1864.

Min kære Kone og Børn!

Da jeg længes meget efter at høre, hvorledes I har det hjemme, og jeg ikke har modtaget Brev fra dig i næsten 14 Dage, maa jeg tage til Pennen for at erindre dig om, at jeg er rask og at jeg trænger haardt til at høre fra dig og mine kære Børn, og jeg maa oprigtig sige, at jeg ikke kan være ved fritt Mod, førend jeg hører fra eder, og det af den Grund, at jeg drømte saa stygt om min lille kære Pige. Kære Kone, jeg har haft det godt i denne Paaske, for vi har ligget paa Landet i 3 Dage, men i Eftermiddag saa er det gode forbi, saa skal vi paa Forpost i 6 Dage, og Forposterne bliver værre og værre, for Preusserne sender os saa mange Granater hver Dag. Sidste Dag, vi var derude, sendte de os 150 Stykker, og det er svære Granater. De kan slaa et Hul i Jorden, saa man godt kan begrave et Par Heste deri. Saasnart de falder til Jorden springer de i tusind de Stykker med et voldsomt Knald Jeg vilde ønske, at det snart var forbi, at jeg kunde komme hjem til eder. Jeg længes saa meget efter at komme til Sjælland, til mit Hjem rettere sagt; jeg taber Lysten til alting. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes jeg har det. Jeg har saadan en Hjemve, at jeg undertiden er meget syg. Det forekommer mig undertiden, at det er umulig at leve en Dag, og dog maa og kan jeg dog alligevel. Ja, jeg vilde ønske Gud vilde lade mig beholde Livet og Lemmer ved Magt, at jeg dog en Gang kunde komme hjem til eder, mine kære. Du maa undskylde kære Kone, om det er lidt indskrænket med min Skrivelse, for jeg ved daarlig af mig selv at sige. Det forekommer mig saa forunderligt at jeg ikke har modtaget noget Brev saa længe. Det er for mig, som om du ikke tør skrive til mig, for det at min kære lille Pige skulde være druknet. O, jeg Daare, jeg har aldrig før troet paa Drømme, men jeg ved ikke hvorfor. Jeg er saa svag. Jeg gør mig al mulig Umage for at forjage den skrækkelige Tanke, men dog kan den ikke forlade mig. O, Gud, giv mig Kraft til at bortjage den Tanke, der besværer mit Hjerte. Skriv snart til mig men tal Sandhed.

Du hilses paa det hjerteligste fra mig, lev vel, kære Kone og Børn Hils alle Bekendte.

P. Pedersen.

Den forpinte Soldat fik dog snart Brev fra Hustruen med Bud om, at deres Børn var raske og friske. Men kort efter havde Soldaten den samme slemme Drøm igen: Han ser sin lille 3-aarige Pige falde i et Kar Vand og drukne. Han skriver atter til sin Hustru for at faa Klarhed, idet han anmodede hende om at passe vel paa Barnet. Men ogsaa denne Gang kunde Hustruen meddele, at Barnet ingen Skade var kommet til. Saa gik Tiden Den 18. April blev Soldaten ved Stormen paa Dybbøl taget til Fange og ført langt ned i Tyskland Og her maatte han blive længe.

Men nu kommer vi til det mærkeligste ved hele denne Historie Den 11. Juni, medens Manden endnu var i Fangenskab, havde Hustruen i det lille Hjem i Sorø Amt sat et Vandkar frem, hvori der kun var ½ Alen Vand, og her faldt i et ubevogtet Øjeblik den lille 3 Aars Pige i og druknede. Enhver kan forestille sig den arme Moders Fortvivlelse! Der blev fra Naboernes Side gjort alt muligt for at hjælpe og trøste hende. En af Byens Gaardmænd, der en Tid havde været Rigsdagsmand, satte sig hen og skrev et Brev til en højstaaende Embedsmand i København, hvem han anmodede om at gaa til Kongen for om muligt at udvirke den ulykkelige Soldats Udfrielse af Fangenskabet. Vedkommende Embedsmand gik ogsaa stærks til Hoffet hvor han traf Dronning Louise, der lovede at tage sig af Sagen. Samme Dag skrev Embedsmanden følgende Brev til Gaardmanden:

Kære Ven!

Sagen er i Dag af mig indledet paa bedste Maade. Deres Brev er i indflydelsesrige og høje Hænder. Uden at der bliver gjort noget ekstraordinært, gaar det ikke. Udveksling af Fanger har hidtil ikke fundet Sted, uden maaske i et ganske særligt Tilfælde. Jeg har Haab men noget bestemt tør jeg ikke udtale. Men vil De øjeblikkelig opgive mig Mandens Navn, Regiment, Kompagni og Nummer, samt hvor han nu befinder sig — denne Underretning ønsker jeg snarest. Mig forekommer det, at den ulykkelige Mand straks burde underrettes om Ulykken, enten igennem en derværende Præst eller ved en eller anden trofast Kammerat i Fangenskabet. Rygtet vil ellers upaatvivlelig naa ham. Tildragelsen staar allerede i Gaar i Københavns Blade, og vore Fanger faar som bekendt Blade herfra tilsendt. Med det samme man lader ham vide det tungeSlag, der har ramt ham, kunde man jo sige ham, at der er gjort alvorlige Skridt for at bevirke hans Frigivelse — uden at man dog maatte give ham nogen absolut Vished for et heldigt Resultat.

Lev vel!

14. Juni 1864.

Deres hengivne

G.

Soldaten kom endelig ud af Fangenskabet og gensaa sit Hjem, hvor hans forfærdelige Drøm ved Dybbøl var blevet til den frygtelige Virkelighed. Selv om man ikke er tilbøjelig til at tro paa Drømme, saa er der her i denne Tildragelse noget, der viser ud over de Grænser, hvor Mennesker er i Stand til at forklare Aarsag og Virkning. Her maa vi alle erkende, hvad en betydelig Mand en Gang sagde ved en lignende Leilighed: „Ja, der er meget imellem Himmel og Jord, som vi Mennesker ikke er i Stand til at forklare eller begribe!"

Høng, 3. Paaskedag 1914.

Jens P. Jensen.

Argentina.

Vi har haft Besøg, skriver „D. bj. og n." af 30. Apr., af Ingeniør Gransøe fra Argentina, som endnu er en ung Mand, men i adskillige Aar har haft Ansættelse i den centralargentinske Jernbane, der nu imidlertid p. Gr. af de daarlige Tider derovre er skredet til Massefafkedigelser af sine Embedsmænd og Funktionærer, navnlig dem, der hidtil har arbejdet ved Nyanlæg. De engelske Baner — og Flertallet af Banerne derovre er jo engelske — har nemlig ganske standset Nybygninger, hvilket Regeringen, som gerne ser Landet udviklet — naturligvis ikke synes om.

Forholdene derovre skildrede Hr. G. som meget daarlige f. T. Der er almindelig Nød i vide Kredse af Befolkningen, og al Indvandring bør f. T. fraraades. Arbejde kan man ikke faa, og man maa være lykkelig ved som eventuel Indvandrer blot at have Penge til snarest muligt at kunne vende tilbage til Europa. Men dette er i øvrigt billigt. Paa 3. Kl. nedsattes Billetten først til 80 Pesos, dernæst til 50 og nu til 30 (Kr. 46), for hvilken sidste Pris man endog kan rejse fra Buenos Aires til Southhampton eller Liverpool, faa 3 Døgns gratis Hotelophold i f. Eks. Liverpool og derfra blive befordret for samme Pris til Danmark. Hr. G. mener at Dampskibsselskaberne maatte tabe Penge derpaa, hvis de ikke subsidieredes noget af Regeringen, der nødig vil have Ophobning af arbejdsløse, hvis Misnøje kunde vække en Revolution, som den for enhver Pris vil undgaa, hvorfor Politiet ogsaa farer strengt frem mod selv den mindste Sammenstimlen, navnlig i Forstæderne som f. Eks. Boca, hvor det ikke tillades blot 6—7 Mennesker at staa stille og tale sammen paa Gaden. Politiet rider saa straks ind paa dem og splitter dem ad.

Masser af Mennesker gaar rundt og tigger i Buenos Aires, og mange døer sikkert af Sult. Folk kan ikke betale de dyre Huslejer, kastes ud af deres Lejligheder, lever uden Hus og Hjem, kan intet Arbejde faa og sætter sig maaske ligefrem ned for at dø af Sult.

Høsten er til Dels ogsaa mislykket i Aar, i det mellemste og sydlige Argentina — som i nogen Grad i alle de sidste Aar —, dels ved Tørke, dels ved altfor voldsomme Regnskyl, der voldte Oversvømmelse. Landet havde hengivet sig til Overspekulation, var blevet en Spillebule, hvor alle — Stomagere, Skrædere og Opvartere — spekulerede, købte og solgte igen for stadigt stigende Priser, indtil Kracket kom, og alle Værdierne rutsjede nedefter, hvilket har voldt den nuværende Krise, hvis Bund i øvrigt næppe er naaet endnu. Hr. G. vil nu rejse til Canada, i hvert Tilfælde for en Tid.

Tre nye Numre af Kristeligt Folkebibliotek.

Harms, Blumhardt og Moffat. Kristelige Lednedsløb i det 19. Aarhundrede I. Ved Pastor A. C L. Grove-Rasmussen. 276 Sider. Indb. i grønt Shirting med Guldtryk. Pris 50 Cts.

Billeder fra Folkelivet. Syv Fortællinger af J. C. von Hofsten. med Forfatterens Tilladelse oversat af Past. G. Münster. Forord af Komtesse H. Knuth. 223 Sider. Smukt Shirtingsbind. Pris 50 Cts.

Verdens Ende. En Kærlighedshistorie af Edw. Eggleston Forfatter af „Roxy", „I Kampens Bulder" o. fl. 320 Sider. Brun Shirting med Guldtryk. Pris 50 Cts.

Kristeligt Folkebibliotek redigeres af Past. G. Münster, Præst ved St. Lukkas Kirke i København. Det er udelukkende gode, rene Bøger, der bringes. De tre ovenstaaende vil danne et værdifuldt Tillæg til enhver Bogsamling.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Kvitteringer.

Japanmissionen:

Før kvitteret se Kbl. Nr. 19	$3802.59
Falmouth, Me., Emaus Mgh.	17.00
Selma, Calif., Pella Mgh. ⅔ Offer*)	56.70
Saxeville, Wis., Peter Rasmussen og Hustru	5.00
Oyens, Ia., en unævnt, et Løfte	6.00
Kenmare, N. Dak., Trin. d. 1. Mgh., Kvf.	20.00
Morgan, Minn., Hans Knudsen og Hustru	2.00
Racine, Wis., et Løfte	20.00
Marcus, Ia., Peder Iversen	3.00
Racine, Wis., 119 Howland Ave, fra Misfionsbanken	6.00
Bruso, Colo., St. Ansgars Mghs Ungdomsf.	5.00
Oyens, Ia., Ungdomsf.	10.00
Bremen, Kansas, G. Petersen	5.00
Trufant, Mich., St. Thomas Mgh.	32.47
Greenville, Mich., Bego Nelson og Hustru	5.00
Norwalk, Ia., Bethesda Mgh.s 5c-Forening	20.00
Dwight, Ill., Pastor Chr. Sørensen og Hustru	4.00
Camp Douglas, Iowa, Henry Petersen	2.00
Coulter, Ia., Kollekt ved et Møde holdt af Miss. Jens Diren	22.50
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh. J. C. Knudsen, en unævnt hver $100	200.00
Tilsammen	$4244.26

*) De enkelte Givers Navne er: Past. N. S. Nielsen, M. J. Schultz, M. J. Juul, H. J. Jacobsen, L. Jensen, A. Mose, Chr. Jensen, H. C. Nielsen, Tomas Hansen, L. Lauritsen, J. P. Olsen, hv. $5. P. C. Jensen, J. P. Petersen B. Tobiasen, hver $3. Poul Petersen, N. Nielsen, Mrs. Jensen, P. Thomsen, N. Jørgensen hv. $2. Robt. Mose, P. Smidt, E. C. Petersen, Chr. Svendsen, H. J. Knudsen, C. Mortensen, H. J. Jensen, B. G. Johnsen, M. C. Jensen, P. F. Petersen, Chr. Andersen hver $1.

Indianermissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 19	$1850.19
Selma, Calif., Pella Mgh. ⅓ Offer*)	28.30
Oyens, Ia., en unævnt, et Løfte	6.00
Bruso, Colo., St. Ansgars Mgh.s Ungdomsf.	5.00
Tilsammen	$1889.49

Indremissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 19	$3146.02
Iowa Kreds til Immigrantmissionen	50.00
Pacific Kreds til Immigrantmissionen	25.00
Fremont, Nebr., Mrs. Julia E. Thomson	5.00
Oyens, Ia., en unævnt, et Løfte	6.00
Tilsammen	3232.02

Mormonmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 19	$1965.75
Audubon, Ia., Den danske luth. Mgh.: (Alle Mrs.) Johanne Christensen, J. C. Andersen, Dagmar Nielsen, Johanne Andersen, Line Mortensen, Anine Johnson, Hansine Christensen hv. $1	7.00
Oyens, Ia., en unævnt et Løfte	2.00
Rolfe, Ia., (Alle Mrs.) F. Andersen, H. Thompson H. W. Nielsen, N. Truelsen, Chris Nielsen, M. Johansen hv. $1; P. S. Nielsen, Bothilde Petersen hv. 50c	7.00
Racine, Wis., Mrs. H. J. Dahlstrøm	1.00
Tilsammen	$1982.75

Skolekassen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 19.	$4770.99
Cordova, Nebr., Vor Frelsers Mgh.: J. C. Nielsen, T. C. Petersen, F. N. Jensen, John M. Jensen, A. C. Christensen, John Johnson, Ing. P. Hansen, Albert Jensen, John Christiansen, M. G. Jensen, Ernest Jensen, Henry Jensen, F. S. Jørgensen hv. $1.00, Anna Johnson, Julius Franzen, Walter F. Jensen, Theodor Petersen, F. H. Nielsen hv. 50c Frank Johnsen, Miss Jørgensen hv. $2. Lewis Jensen $3; Wm. Franzen 60c	23.10
Oyens, Iowa, en unævnt et Løfte	5.00
Brookville, Minn., Fredsminde Mgh.: Andrew Hansen, S. Hansen, J. P. Jensen hv. $2.00, Chas A. Jensen, James C. Christensen, A. B. Hatters, J. C. Jensen, A. F. Lamp, C. Bjedstrup, Mrs. Ole Hansen, Anton Madsen, Henry Nielsen Hans Jensen, William Hansen Louis Mikaelsen, Niels Jensen hv. $1, N. J. Andersen $1.50; Fredsminde Kvindef. $5, Young People Society $5, Fred Jensen, H. A. Andersen hver 50c	31.50
Oshkosh, Wis., Pastor W. Johansen, P. Krøger, Chr. Jørgensen, C. M. Mathiasen hv. $2, N. J. Petersen, Geo. Thompsen, C. Pillipsen, K. J. Rasmussen, Eli Iversen hver $1, Otto Mathiasen 40c, Geo. D. Thompsen 50c	13.90
Waupaca, Wis. Helligaands Mgh.	33.00
Spencer, Iowa, Bethania Mgh., Chris Bang $1.50, A. Andersen, Carl Witt, Peter F. Witt, T. C. Witt, N. M. Jensen, L. A. Larsen, Peter N. Kruse, N. C. Andersen, Hans Petersen Niels Vestergaard, A. C. Vestergaard, Ole Rasmussen, N. C. Bang, Mrs. Berg Treeby, J. C. Vestergaard hv. $1, Robert Larsen, Mrs. J. Petersen hv. 50c	17.50
Fremont, Nebr., Mrs. Julia E. Thompsen	15.00
Camp Douglas, Iowa, Henry Petersen	2.00
Tilsammen	$4911.99

Til Miura i Japan.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 4	$ 84.50
Mercer N. Dak. St. Ansgars Kvf.	5.00
Tilsammen	$ 89.50

Blair, Nebr. d. 15. Maj 1914.

Otto Hansen,
Kasf. f. d. f. d. ev.-luth. Kirke i Amerika.

Kvitteringer.

Til Bethania Børnehjem i Waupaca, Wis.

Waupaca, Wis., Fra Kvindernes Tirsdagsbank, en Chiffonier til Pigernes Sovekammer. Coulter, Iowa, Nazareth Menigheds Kvindeforening, 10 Kjoler, 6 Forklæder, 5 Pudebetræk, 2 Lagner, 1 Par Strømper og brugt Tøj.

Hjertelig Tak for Gaverne.

Fr. Christensen.

Kvitteringer.

Til Den for. danske ev.-luth. Kirkes Børnehjem.

Før kvitteret $3375.90. Falmouth, Me., Søndagsskolen $5.00. Chicago, Ill., Siloams Mghs S. S. Fødselsdagsbank $5.00. Fremont, Nebr., Offer ved Aftengudstjenesten d. 3. Maj 1914 $27.10. Clinton, Wis., en unævnt $1.00. Oyens, Iowa, en unævnt $6.00. Ialt $3419.90.

Waupaca, Wis., den 11. Maj 1914.

Med venlig Hilsen og Tak.

John Madsen, Kasf.